

แผนการบริหาร จัดการความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ
อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติ
การบริหารจัดการความเสี่ยง
สำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ
อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง
สำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังกำหนดและหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ มาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาบัญชีของหน่วยงานของรัฐ ในรอบปีงบประมาณถัดจากที่กระทรวงการคลังประกาศเป็นต้นไป

เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒.๖ หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างน้อยปีละครั้งและต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง จึงได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อเป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการดำเนินงาน อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ

สารบัญ

หลักการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑
กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑ – ๓
กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๔ – ๒๒
ภาคผนวก	

หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี รวมถึงความคาดหวังของประชาชน หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี จะช่วยหน่วยงานในการวางแผนและจัดการเหตุการณ์ด้านลบที่อาจเกิดขึ้น อันเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงช่วยหน่วยงานในการบริหารจัดการเพื่อสร้างหรือฉวยโอกาส หรือได้รับประโยชน์จากเหตุการณ์ด้านบวกที่อาจเกิดขึ้น ส่งผลให้หน่วยงานสามารถเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ประชาชนและประเทศชาติได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยงภายใต้หลักธรรมาภิบาล

การบริหารจัดการความเสี่ยง ถือเป็นส่วนหนึ่งของของการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล โดยปัจจัยหลักของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ประสบความสำเร็จเกิดจากความมุ่งมั่นของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้กำกับดูแล

หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

๑. กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือของหน่วยงานในการกำหนดแผนระดับองค์กร (Strategic Plans) และการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่บนฐานข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กร และเพิ่มศักยภาพและ ขีดความสามารถของหน่วยงาน

๒. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Routine Process) ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Routine Processes) ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างแท้จริง กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย หลักการ ๘ ประการ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร
๒. ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง
๓. การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร
๔. การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย
๖. การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ
๗. การใช้ข้อมูลสารสนเทศ
๘. การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

/การบริหาร...

➤ **การบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร**

การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ ควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องมีการบริหารจัดการในภาพรวมมากกว่าแยกเดี่ยว เนื่องจากความเสี่ยงของกิจกรรมหนึ่ง อาจมีผลกระทบต่อความเสี่ยงของกิจกรรมอื่นๆ เช่น ความเสี่ยงของความล่าช้าในระบบการขนส่งวัตถุดิบไม่เพียงกระทบต่อกิจกรรมการผลิต อาจมีผลกระทบด้านการส่งมอบสินค้า ค่าปรับที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น

๒. การบริหารความเสี่ยง ควรผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ และกระบวนการประเมินผล

๓. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในทุกระดับองค์กร

➤ **ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง**

การบริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง หน่วยงานของรัฐบางแห่งมีผู้กำกับดูแลในรูปแบบคณะกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับฝ่ายบริหารให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ผู้กำกับดูแลซึ่งมีหน้าที่ดังกล่าว จะมีหน้าที่ในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย สำหรับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง

การกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้กำกับดูแลเกิดความมั่นใจว่า หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง ได้บริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิผล

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง มีหน้าที่โดยตรงในการสร้างระบบบริหารจัดการความเสี่ยง ที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย การสร้างสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการบริหารบุคคลที่เหมาะสม การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการความเสี่ยง การดำเนินงานตามกระบวนการบริหารจัดการ ความเสี่ยง การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การรายงานและการสื่อสาร เป็นต้น

➤ **การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร**

การขับเคลื่อนหน่วยงานของรัฐ ต้องอาศัยบุคลากรที่มีศักยภาพ การบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่การสรรหา การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ การส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยบุคลากรถือว่าเป็นสินทรัพย์หลักขององค์กรที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ

การสร้างบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยง ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยง บุคลากรควรมีพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk-aware behavior) รวมถึงพฤติกรรมตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสร้างพฤติกรรมที่ดี (Desired behaviors) ในการส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านวัฒนธรรม ที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑. การสื่อสารและการตระหนักถึงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

๒. การสร้างความตระหนักถึงหน้าที่ต่อองค์กรในการแจ้งข้อมูลผิดปกติ

/๓. การสร้าง...

๓. การสร้างพฤติกรรมการแบ่งปันข้อมูลภายในองค์กร
๔. การสร้างพฤติกรรมการตัดสินใจตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การสร้างพฤติกรรมการตระหนักถึงความเสี่ยงและโอกาส

➤ **การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง**

หน่วยงานควรมีการกำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบในเรื่องของการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างชัดเจนเหมาะสม ประกอบด้วย เจ้าของความเสี่ยง (Risk Owners) ซึ่งรับผิดชอบในการติดตามการรายงาน หรือการส่งสัญญาณความเสี่ยง ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจในกรณีที่ความเสี่ยงเกิดขึ้นในระดับที่กำหนดไว้ และผู้มีหน้าที่ในการควบคุมกำกับติดตามให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

➤ **การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย**

การบริหารจัดการความเสี่ยง นอกจากจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลักแล้ว ผู้บริหารต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้รับบริการหรือความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์กร รวมถึงผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม

➤ **การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ**

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้หน่วยงานมั่นใจว่ายุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กรสอดคล้องกับพันธกิจตามกฎหมายและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์อาจหมายถึงแผนปฏิบัติการระยะยาว แผนปฏิบัติการระยะปานกลาง หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน

เมื่อหน่วยงานของรัฐกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์โดยสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กรแล้ว การบริหารจัดการความเสี่ยงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทางเลือกของงาน/โครงการ (งานใหม่ๆ) และการกำหนดตัววัตถุประสงค์ระดับการปฏิบัติงาน รวมถึงการมอบหมายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยอาจกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน (KPI)

➤ **การใช้ข้อมูลสารสนเทศ**

ในปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กรที่มีการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรพิจารณาใช้ข้อมูลความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน หน่วยงานควรกำหนดประเภทข้อมูลที่ต้องรวบรวม วิธีการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล และบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล

ข้อมูลความเสี่ยง ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบทางลบหรือทางบวกต่อองค์กร สาเหตุ ความเสี่ยง ตัวผลักดันความเสี่ยง หรือตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicators) ข้อมูลสารสนเทศต้องมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และทันต่อเวลา ทั้งนี้ หน่วยงานอาจพิจารณาการรวบรวมการประมวลผล หรือการวิเคราะห์ความเสี่ยงแบบอัตโนมัติเพื่อลดข้อผิดพลาดจากบุคคล (Human errors)

➤ **การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง**

การบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง ศักยภาพขององค์กร รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการ

/ความเสี่ยง...

ความเสี่ยง หน่วยงานอาจพิจารณาทำ Benchmarking เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานอาจพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยง เริ่มต้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบ Silo พัฒนาเป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ และพัฒนาต่อเนื่องโดยมีการฝังการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าสู่กระบวนการดำเนินงานโดยปกติของดำเนินงานและการตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลด้านความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง ประกอบด้วย

๑. การวิเคราะห์องค์กร
๒. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. การระบุความเสี่ยง
๔. การประเมินความเสี่ยง
๕. การตอบสนองความเสี่ยง
๖. การติดตามและทบทวน
๗. การสื่อสารและการรายงาน

➤ การวิเคราะห์องค์กร (Organizational Analysis)

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ไว้ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง สภาพการณ์ที่เราปรารถนาให้เกิดขึ้นในอนาคต

“เทศบาลเมืองอำนาจเจริญน่าอยู่ มุ่งสู่สังคมแห่งความสุข”

พันธกิจ (Mission) หมายถึง ขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลักขององค์กร ที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑. ส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
 ๒. ส่งเสริมและพัฒนาการบริการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคมแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง
 ๓. พัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการจราจรและผังเมืองให้มีประสิทธิภาพ
 ๔. ปรับปรุงพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมสืบสู่ธรรมชาติและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุดและยั่งยืน
 ๕. พัฒนาส่งเสริมอาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ
 ๖. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายในองค์กร
 ๗. ส่งเสริมพัฒนากีฬาและกิจกรรมนันทนาการต่างๆ
 ๘. พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ตลอดจนการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน
- /เป้าประสงค์...

เป้าประสงค์ (Goal) หมายถึง การระบุสภาพที่ต้องทำให้สำเร็จ

๑. เพิ่มการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการเอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนให้ครอบคลุมทุกชุมชน

๒. เร่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพและแก้ไขปัญหาความยากจน ส่งเสริมให้ชุมชนเกิดความสมานฉันท์ อยู่ดีกินดี ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องและเหมาะสม พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาแหล่งน้ำให้มีประสิทธิภาพ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติภายในพื้นที่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของเมืองและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

๔. เร่งพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชนให้ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง ให้มีผลคะแนนในระดับดีด้านวิชาการ

๕. ส่งเสริมกิจกรรมศาสนา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และงานประเพณีของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๖. พัฒนาและส่งเสริมด้านการกีฬา ให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง และสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับประชาชนได้ห่างไกลจากยาเสพติด

๗. ส่งเสริมการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามหลัก “ธรรมมาภิบาล”

อำนาจหน้าที่

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ได้กำหนดวิธีการตามภารกิจสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้ สามารถวิเคราะห์ภารกิจให้ตรงกับสภาพปัญหา โดยอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้

อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเทศบาล ให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ๑) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- ๒) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- ๓) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้ง การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๔) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- ๕) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- ๖) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- ๗) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- ๘) บำรุงศิลป ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ๙) หน้าที่อื่นตามกฎหมายที่บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเทศบาล ให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ๑) กิจการที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๐
- ๒) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- ๓) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

/๔) ให้มี...

- ๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- ๕) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- ๖) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ
- ๗) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- ๘) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น
- ๙) จัดระเบียบการจราจร หรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเทศบาล ให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ๑) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- ๒) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- ๓) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- ๔) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- ๕) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
- ๖) ให้มีการสาธารณสุขการ
- ๗) จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
- ๘) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
- ๙) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา
- ๑๐) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ๑๑) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น
- ๑๒) เทศพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม งานประเพณี กีฬาและนันทนาการ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการเอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและครอบคลุมทุกชุมชนเพิ่มมากขึ้น
๒. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้ ประชาชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนในพื้นที่ เกิดความมั่นคง เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้น และชุมชนมีความสมานฉันท์ อยู่ดีกินดีและได้รับการดูแลครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างถูกต้อง เหมาะสมเพิ่มมากขึ้น
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของเมืองได้เพิ่มมากขึ้น
๔. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีระดับคะแนนดี ด้านวิชาการ

๕. กิจกรรมศาสนา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และงานประเพณีของท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป

๖. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงได้รับการพัฒนาและส่งเสริมด้านการกีฬาอย่างครอบคลุม ถูกต้องและเหมาะสม มีภูมิคุ้มกันทางสังคม และส่งเสริมให้ประชาชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลจากยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น

๗. การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามหลัก “ธรรมมาภิบาล” ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบระบายน้ำและคมนาคมขนส่งให้เป็นเมืองอัจฉริยะ ได้มาตรฐานครอบคลุมทุกพื้นที่และเพียงพอ

๒. การพัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร สัญญาณไฟจราจร ป้ายชื่อซอย ป้ายชื่อถนนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และเพียงพอ

๓. การพัฒนาและปรับปรุงระบบผังเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนภาครัฐ/ภาคเอกชน/ภาคประชาชน การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดสร้างความมั่นคงในระบอบการปกครองประชาธิปไตยทั้งภายในและภายนอกองค์กร

๒. การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้ความรู้และสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนและชุมชน ในการป้องกัน แก้ไขและดูแลผู้ป่วยปัญหายาเสพติด

๓. การพัฒนาและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน การบริหารจัดการด้านความปลอดภัย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อยให้กับประชาชนและชุมชน

๔. การเผยแพร่ให้ความรู้ สร้างความเข้มแข็งในการป้องกันภัยและรักษาความสงบเรียบร้อยให้กับประชาชน ชุมชน องค์กรภายในและภายนอก

๕. การส่งเสริมและให้ความรู้ด้านสุขอนามัย การป้องกันรักษาโรคต่างๆ และโรคระบาดร้ายแรง การดูแลสุขภาพร่างกายให้กับประชาชนและชุมชน

๖. การพัฒนา ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับประชาชน พัฒนาอาชีพเพิ่มรายได้ สนับสนุนการค้าขาย การลงทุน และส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน

๗. การพัฒนาและส่งเสริมสวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชนทั่วไป ประชาชนผู้ด้อยโอกาส ประชาชนผู้พิการ ประชาชนผู้สูงอายุ และประชาชนคนยากจน ให้ได้รับสวัสดิการในการบริการทุกด้านอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๘. การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในระดับครอบครัวและชุมชน

๙. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว การให้บริการและสร้างเสริมเศรษฐกิจอัจฉริยะในพื้นที่

๑๐. การพัฒนาและส่งเสริมการดำรงชีวิตอัจฉริยะให้กับประชาชนและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. การสร้างจิตสำนึก การมีส่วนร่วมในการจัดการและดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
๒. การพัฒนา ปรับปรุงและบริหารจัดการตลาดสด โรงฆ่าสัตว์ การบริหารจัดการสุขาภิบาลชุมชนและสถานที่
๓. การพัฒนาและปรับปรุงระบบการจัดเก็บ การคัดแยก การกำจัดขยะมูลฝอยรวม
๔. การพัฒนาและปรับปรุงระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย
๕. การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำธรรมชาติ
๖. การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมือง สวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
๗. การพัฒนาและปรับปรุงการใช้พลังงานทางเลือกให้เป็นสิ่งแวดล้อมอัจฉริยะและพลังงานอัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม งานประเพณี กีฬาและนันทนาการ

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาและส่งเสริมทักษะทางวิชาการ ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน หลักสูตรการเรียนการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้กับนักเรียน นักศึกษา ประชาชนทั่วไปและชุมชน
๒. การพัฒนาและส่งเสริมสวัสดิการให้นักเรียน นักศึกษา ผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับสวัสดิการการบริการทุกด้านอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง
๓. การส่งเสริมและบริหารจัดการพลเมืองอัจฉริยะ ด้านการศึกษาให้นักเรียน ประชาชนทั่วไป ชุมชนให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาแนวใหม่ การเรียนรู้ผ่านนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการจัดการเรียนรู้สู่อาเซียน
๔. การพัฒนา อนุรักษ์และส่งเสริมเอกลักษณ์จารีตประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมุ่งเน้นให้ประชาชนทั่วไปและชุมชนมีส่วนร่วม
๕. การพัฒนา ส่งเสริมและการบริหารจัดการด้านกีฬาสากล กีฬาพื้นบ้านและสนามกีฬาประเภทต่างๆ ให้กับประชาชนทั่วไปและชุมชน
๖. การส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน นักศึกษา ประชาชนทั่วไปและชุมชนเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมให้ห่างไกลจากยาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐอัจฉริยะ ระบบปฏิบัติงาน เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข
๒. การพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐอัจฉริยะ ระบบปฏิบัติงาน เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงานด้านการศึกษา
๓. การพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐอัจฉริยะ ระบบปฏิบัติงาน เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม
๔. การพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐอัจฉริยะ ระบบปฏิบัติงาน เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการรักษาความสงบภายใน ด้านการคลัง ด้านยุทธศาสตร์และงบประมาณ ด้านการตรวจสอบภายในและด้านอื่นๆ
๕. การพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐอัจฉริยะ ระบบปฏิบัติงาน เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงานด้านการช่าง

/ยุทธศาสตร์...

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและศักยภาพของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ไว้ ๓ ประเด็นคือ

๑. พัฒนาสิ่งแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานของเมืองอำนาจเจริญให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน พัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อให้ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. การพัฒนาระบบบริหารงาน พัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (smart city) พัฒนาระบบเทคโนโลยีด้านการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ได้จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ และเก็บข้อมูลจากการทำแผนชุมชน เพื่อรับทราบปัญหา/ความต้องการของชุมชนในการพัฒนาต่างๆ เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชนจากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว สามารถจำแนกออกเป็นปัญหาในแต่ละด้านได้ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ปัญหาถนนภายในเขตเทศบาลบางแห่งมีขนาดเล็ก คับแคบ ไม่สามารถที่จะขยายผิวการจราจรให้กว้างขึ้นได้ อีกทั้งถนนบางสายมีสภาพชำรุดเสียหายเนื่องจากการใช้งานมาเป็นเวลานาน

๑.๒ ปัญหาจราจรมีสาเหตุมาจากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของชุมชนเมือง ทำให้ประชาชนต้องใช้รถส่วนตัวมากขึ้นส่งผลให้การจราจรติดขัดบ้างในช่วงเวลาเร่งด่วน นอกจากนี้ ความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ โดยควรที่จะมีการปรับปรุงอุปกรณ์ความปลอดภัยต่างๆ และส่งเสริมวินัยจราจรให้แก่ประชาชนด้วย

๒. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาสำคัญคู่กับการเจริญเติบโตของเมือง ความหลากหลายของกิจกรรมเมืองทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและการก่อกมลพิษต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นมลพิษทางอากาศ ระดับเสียงที่ก่อให้เกิดความรำคาญ ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.๑ ปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งเกิดควบคู่กับการเจริญเติบโตของเมือง การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรมีผลให้ปริมาณขยะมีจำนวนมาก

๒.๒ ปัญหาน้ำท่วมและน้ำเน่าเสีย ปัญหาน้ำท่วมขัง เนื่องมาจากการที่ท่อระบายน้ำอุดตันส่งผลให้ขาดประสิทธิภาพในการระบายน้ำทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในหลายพื้นที่ และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคอีกด้วย

๓. ด้านคุณภาพชีวิต

๓.๑ ด้านสุขภาพอนามัย ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ขาดความตระหนักในการดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง เนื่องจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงไป การดำรงชีวิตมีการแข่งขันสูง ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพ ร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะโรคไม่ติดต่อที่เกิดจากการถดถอยของสมรรถภาพการทำงานของอวัยวะต่างๆ และพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคมะเร็ง เป็นต้น

/นอกจาก...

นอกจากนี้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ได้ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวาง และรุนแรง ในเกือบทุกจังหวัดในประเทศไทย การแพร่ระบาดของโรคอย่างรุนแรงและต่อเนื่องมิได้เป็นเพียงวิกฤตการณ์ทางสาธารณสุขเท่านั้น แต่ได้ส่งผลกระทบไปถึงมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม การใช้ชีวิตของประชากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากโควิด-๑๙

๓.๒ ด้านการศึกษา จากนโยบายการขยายโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจาก ๑๒ ปี เป็น ๑๕ ปี ซึ่งเป็นปัจจัยให้ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เทศบาลฯ ค่อนข้างมีความพร้อมในการจัดการศึกษา จึงควรมีการจัดบริการการศึกษาในขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งควรจัดให้มีการบริการการศึกษาในระดับที่สูงให้มากขึ้น เพื่อตอบสนองจำนวนผู้เรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ในสถานการณ์โควิด-๑๙ ระบาด เราควรเปลี่ยนให้ทุกๆ ที่กลายเป็นโรงเรียน เพราะการเรียนรู้ยังต้องดำเนินอยู่ แม้นักเรียนไม่สามารถไปโรงเรียนตามปกติ ในหลายประเทศที่ประกาศมาตรการปิดโรงเรียน รัฐบาลมักจะออกมาตรการด้านการเรียนรู้มารองรับ ด้วยการเรียนทางไกลรูปแบบต่างๆ โดยพิจารณาจากเงื่อนไขความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมของพ่อแม่ และความพร้อมตามช่วงวัยของเด็ก สำหรับประเทศไทย ความท้าทายในการเปลี่ยนครั้งนี้ไม่ใช่แค่การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในสถานการณ์โควิด-๑๙ เท่านั้น แต่ควรเป็นการ “เปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส” ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ดีกว่าเดิม ดังนั้นมาตรการการเรียนรู้ของไทยจึงไม่ควรปรับแค่กระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียน แต่ต้องปรับใหญ่ทั้งระบบการเรียนรู้ที่ต้องสอดคล้องกันและเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ของเด็ก

๓.๓ ด้านสังคม การพัฒนาชุมชนให้มีคุณภาพถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ เนื่องจากความเข้มแข็งของชุมชนจะส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของเทศบาลฯ แต่ในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจากภาวะเศรษฐกิจ ส่งผลให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกและความตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อสาธารณะยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้เพราะชุมชนยังประสบกับปัญหาสังคมที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข อาทิ ปัญหารายได้ไม่เพียงพอ ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ ปัญหายาเสพติดในชุมชน ปัญหาการพนัน ปัญหาเด็กติดเกม และปัญหาผู้พิการและผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง เป็นต้น

๔. ด้านความปลอดภัย

ในเขตเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ เป็นศูนย์กลางการค้า เศรษฐกิจ และการศึกษา คณะผู้บริหารให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของความเป็นเมือง นอกจากนี้ ปัญหาการจัดการสาธารณสุขสำหรับประชาชนในเมืองก็เป็นสิ่งสำคัญที่เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ต้องมีความพร้อมในการรับมือกับเหตุการณ์สาธารณสุขที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

๕. ด้านเศรษฐกิจ

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัดอำนาจเจริญ ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาในช่วงงานนมัสการพระมงคลมิ่งเมือง ดังนั้น เทศบาลฯ จึงควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวใหม่ๆ เพิ่มขึ้น อีกทั้งควรที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมให้เป็นที่สนใจต่อนักท่องเที่ยว และควรเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนเพิ่มมากขึ้น

/๖. ด้าน...

๖. ด้านบริหารจัดการ

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ควรสร้างความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้โดยสาธารณะ หรือตัวแทนของประชาชน ทั้งในด้านการใช้จ่ายงบประมาณและวิธีการบริหารจัดการต่างๆ นอกจากนี้ ควรให้ประชาชนได้รับข่าวสารหรือการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ทันสถานการณ์ ซึ่งในปัจจุบันประชาชนได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่กล่าวมานี้มากขึ้นเรื่อย ๆ อีกทั้ง ควรเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยการพัฒนาคุณภาพบุคลากรของเทศบาลฯ และนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ประชาชนเพิ่มขึ้น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ

๓.๑ การประเมินสถานการณ์การพัฒนาของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการให้บริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างจริงจัง เน้นความสะดวกรวดเร็วและยึดถือแนวทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล
๒. เป็นองค์กรที่มีรายได้เป็นของตนเอง สามารถใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาองค์กรได้ตามสถานการณ์
๓. นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น
๔. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในด้านทักษะความรู้ ความสามารถของพนักงาน
๕. มีส่วนแบ่งราชการที่ชัดเจนและเป็นระบบ
๖. มีการประชุมหัวหน้าส่วนประจำทุกเดือนเพื่อสอบถามปัญหาในการทำงานและมีการติดตามงานของทุกส่วนในองค์กร
๗. ระบบการบริหารงานมีการมอบอำนาจให้หน่วยงานปฏิบัติและมอบหมายความรับผิดชอบส่งผลให้การปฏิบัติงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. งบประมาณมีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
๒. บางภารกิจมีอุปกรณ์ เครื่องมือ ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า
๓. บุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านไม่เพียงพอ
๔. ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างจริงจัง

โอกาส (Opportunities)

๑. การโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางให้กับส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นทำให้ส่วนท้องถิ่นต้องมีการพัฒนามากขึ้นเพื่อรองรับในภารกิจถ่ายโอน
๒. เป็นหน่วยงานใกล้ชิดกับประชาชน สามารถดำเนินงานที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้
๓. มีหน่วยงานราชการส่วนกลางตั้งอยู่ในพื้นที่จำนวนมากทำให้เกิดโอกาสในการ บูรณาการร่วมกัน
๔. มีกฎหมายที่เอื้อต่อการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นส่งผลให้ภาคประชาชนได้รับการพัฒนาและได้รับการบริการจากรัฐอย่างทั่วถึง

/๕. การพัฒนา..

๕. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทำให้เทศบาลมีโอกาสดำเนินงานระบบมีการจัดเก็บและตรวจสอบข้อมูลที่มีความสะดวกรวดเร็ว
๖. นโยบายด้านสวัสดิการของรัฐบาลเอื้อต่อการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้มากขึ้น

อุปสรรค (Threats)

๑. เสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสถานการณ์ทางการเมืองระดับประเทศมีผลกระทบต่อท้องถิ่น เช่น การจัดสรรงบประมาณอาจทำให้ล่าช้า และได้รับจัดสรรลดลง เกิดความไม่แน่นอนและต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน
๒. ระเบียบกฎหมายกำหนดรูปแบบขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอน ไม่สอดคล้องกับความจริงและบริบทของท้องถิ่น
๓. วิถีชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมเปลี่ยนแปลงไป ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดลง ทำให้เกิดปัญหาทางครอบครัวและสังคม เช่น เด็กติดเกมส์ ติดยาเสพติด ฯลฯ

การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง (Determination of risk management policies)

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบริหารความเสี่ยง เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ได้กำหนดกรอบนโยบายในการบริหารความเสี่ยง วิธีการดำเนินงาน และแผนการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๑. มุ่งเน้นการบริหารความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และนโยบาย รวมทั้งชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ
๒. จัดการบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ให้พนักงานเทศบาลทุกคน มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารความเสี่ยง
๓. ส่งเสริมให้พนักงานเทศบาลทั่วทั้งองค์กร ได้รับรู้และป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นทั้งหมด
๔. ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินความเสี่ยงที่เกิดขึ้นตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรอย่างต่อเนื่อง
๕. ส่งเสริมให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ที่นำไปสู่การสร้างสรรค์ มูลค่าให้แก่องค์กร
๖. ให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กร ที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ดีตามแนวปฏิบัติสากล เพื่อการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบกับการดำเนินงานของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาและมีการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร ในทิศทางเดียวกัน โดยนำระบบการบริหารความเสี่ยงมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ การวางแผนกลยุทธ์ แผนงาน และการดำเนินงานของผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง รวมถึงการมุ่งเน้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างความเป็นเลิศและสร้างความเชื่อมั่นของผู้เกี่ยวข้อง
๗. มีการกำหนดแนวทางป้องกันและบรรเทาความเสี่ยง จากการดำเนินงานของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหาย หรือความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการติดตามและประเมินผล การบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์กร และสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง ตลอดจนการจัดระบบการรายงานความเสี่ยงให้ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ปลัดเทศบาล และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

/การระบุ...

การระบุความเสี่ยงต่างๆ (Event Identification)

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ได้นำแนวคิดเรื่องหลักธรรมาภิบาลที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านมาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ความเสี่ยงของแต่ละแผนงาน/โครงการ โดยคำนึงถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ ซึ่งสัญญาณบ่งชี้อันจะนำไปสู่ความเสี่ยงที่แผนงาน/โครงการไม่ประสบความสำเร็จ โดยดูทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกเป็นส่วนประกอบในการดำเนินการวิเคราะห์ ดังกล่าว

- ปัจจัยภายใน หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น ภาวะเปียบข้อบังคับขององค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหาร ความรู้/ความสามารถของบุคลากร กระบวนการทำงาน ข้อมูล/ระบบสารสนเทศ และเครื่องมืออุปกรณ์ เป็นต้น

- ปัจจัยภายนอก หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยองค์กร เช่น ภาวะเศรษฐกิจสังคม การเมือง กฎหมาย ผู้รับบริการ เครือข่าย เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ในการวิเคราะห์เพื่อระบุความเสี่ยงต่างๆ อาจพิจารณาจากปัจจัยเสี่ยงในหลายด้าน เช่น

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risks : S)

เกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมาย และพันธกิจในภาพรวม โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์เหตุการณ์ภายนอกส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน การร่วมมือกับองค์กรอิสระทำให้โครงการขาดการยอมรับโครงการไม่ได้นำไปสู่การแก้ไข การตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง หรือเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจผิดพลาดหรือนำการตัดสินใจนั้นมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

๒. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risks : F)

เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการเงิน เช่น การบริหารการเงินไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพ และไม่ทันต่อสถานการณ์หรือเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินขององค์กร เช่น การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ เป็นต้น

๓. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risks : O)

เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือผลการปฏิบัติงาน โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากระบบงานภายในขององค์กรกระบวนการ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ใช้ บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูลส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนินโครงการ

๔. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (Legal Risks : L)

เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบต่างๆ โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัย หรือความไม่ครอบคลุมของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ รวมทั้ง การทำนิติกรรมสัญญา การร่างสัญญาที่ไม่ครอบคลุม การดำเนินงานในการวิเคราะห์ความเสี่ยงนั้น นอกจากส่วนราชการจะพิจารณาปัจจัยเสี่ยงจากด้านต่างๆ แล้วจะต้องนำแนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้านมาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ความเสี่ยง เช่น

๔.๑ ด้านกลยุทธ์ โครงการที่คัดเลือกมานั้นอาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องประสิทธิผล และการมีส่วนร่วม

๔.๒ ด้านการดำเนินงาน อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องประสิทธิภาพ และความโปร่งใส

๔.๓ ด้านการเงิน อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องนิติธรรม และการะับผิดชอบ

๔.๔ ด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องนิติธรรม และความเสมอภาค

ทั้งนี้ ความเสี่ยงเรื่องหลักธรรมาภิบาล ที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/โครงการ เพื่อให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ได้แก่

๑. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) : ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับองค์กรอื่น หรือองค์กรที่มีการกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงาน ที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) : การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี ที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม ให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถ ในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) : กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทักษะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๔. หลักความโปร่งใส (Transparency) : กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้ เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

๕. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) : การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวัง ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

๖. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) : การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๗. หลักนิติธรรม (Rule of Law) : การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๘. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) : การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจในทรัพยากร และภารกิจให้แก่สำนัก/กอง โดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างควมพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งนี้ การกระจายอำนาจการตัดสินใจที่ดี บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถและข้อมูลสนับสนุน เพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่เหมาะสม

๙. หลักความเสมอภาค (Equity) : การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชาย/หญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพสถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

๕. ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Technology Risks : T)

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ได้กำหนดประเภทความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแนวทางของ COSO (Committee of Sponsoring Organization) ออกได้ เป็น ๘ ประเภท ดังนี้

๕.๑ ความเสี่ยงด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม (Physical and Environment Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยจากธรรมชาติ และภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ภัย วาตภัย อุทกภัย อัคคีภัย ไฟฟ้า กระแสไฟฟ้าขัดข้อง การชุมนุมประท้วง การก่อการร้าย รวมถึงการไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยห้องปฏิบัติการ ระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย และระบบสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

/๕.๒ ความเสี่ยง...

๕.๒ ความเสี่ยงด้านบุคลากร (Human Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ทั้งในด้านการวางแผน การตรวจสอบการทำงาน การมอบหมายหน้าที่และสิทธิของบุคลากร และคณะทำงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทุกฝ่ายอย่างละเอียด เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้งาน การดูแลรักษาความปลอดภัยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้ง บุคลากรภายนอกที่เกี่ยวข้อง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งล้วนแต่เป็นความเสี่ยงทั้งสิ้น

๕.๓ ความเสี่ยงด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Hardware and Data Communication Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความผิดพลาดของอุปกรณ์ การเคลื่อนย้ายตัวเครื่องอุปกรณ์ การติดตั้งอุปกรณ์ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม การถูกภัยคุกคามจากภัยต่างๆ เช่น ไวรัสคอมพิวเตอร์ alware, Trojan, Adware เป็นต้น ทั้งที่เป็นการโจมตีจากภายในและมาจากภายนอก โดยผ่านทางเครือข่าย (Networks) หรือจากคอมพิวเตอร์โดยตรง เช่น จาก USB Flash Drive หรือ USB External Hard Disk Drive เป็นต้น

๕.๔ ความเสี่ยงด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Software Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากระบบการทำงานของโปรแกรมต่างๆ เช่น การใช้โปรแกรมที่ไม่มีการอัปเดตให้ทันสมัย เพื่อลดช่องโหว่ที่อาจเกิดจาก Bug ของซอฟต์แวร์นั้นๆ หรือการถูกผู้ไม่หวังดี (Hacker) เข้ามาทำลายระบบ หรือการใช้ซอฟต์แวร์ที่ไม่มีลิขสิทธิ์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลอาจถูกฟ้องร้องให้ต้องชำระค่าละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นต้น

๕.๕ ความเสี่ยงด้านระบบข้อมูล (Database Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากฐานข้อมูลต่างๆ ในระบบสารสนเทศและการสื่อสารอันอาจจะ ก่อให้เกิดความเสียหาย เนื่องจากข้อมูลถูกทำลาย ความเสี่ยงจากผู้บุกรุกข้อมูล เพื่อการโจรกรรมข้อมูลที่สำคัญ การลักลอบเข้ามาแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล ทำให้เกิดความเสียหาย ขาดความน่าเชื่อถือและสร้างความเสื่อมเสียแก่องค์กร ความเสี่ยงเหล่านี้ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านข้อมูล ดังนั้น การรักษาความปลอดภัยของข้อมูลจึงเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารเป็น ปัจจัยสำคัญสำหรับผู้บริหาร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง รวมถึงประชาชนทั่วไป ดังนั้น การรักษาความปลอดภัยของระบบข้อมูลและคอมพิวเตอร์จากภัยต่างๆ ทั้งภัยจากคน ภัยจากธรรมชาติ หรือเหตุการณ์ใดๆ จึงมีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องมีการป้องกัน เพื่อให้เกิดความมั่นคงต่อระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยี แผนบริหารความเสี่ยงด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยการวิเคราะห์ การประเมินและการจัดระดับความเสี่ยง ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ

๑. การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นเกณฑ์ที่จะใช้ประเมินความเสี่ยง ได้แก่ โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงต้องกำหนดเกณฑ์ของหน่วยงานขึ้น ซึ่งอาจกำหนดได้ทั้งเกณฑ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การกำหนดเกณฑ์ของโอกาสที่เกิดความเสี่ยงอาจกำหนดเป็นเกณฑ์ ๕ ระดับ (สูงมาก/สูง/ปานกลาง/น้อย/น้อยมาก) ส่วนระดับของความเสี่ยงอาจกำหนดเป็นเกณฑ์ ๔ ระดับ (สูงมาก สูง ปานกลาง และน้อย)

๒. การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงเหล่านั้น และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยงตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้เห็นระดับความเสี่ยง ซึ่งแต่ละความเสี่ยงจะมีความรุนแรงแตกต่างกัน ทั้งนี้ การควบคุมความเสี่ยงหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนั้น ก็จะขึ้นอยู่กับมาตรการควบคุมความเสี่ยงขององค์กร โดยมีการประเมินใน ๒ มิติ ได้แก่ มิติผลกระทบ และมิติโอกาสของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น เกณฑ์การประเมินผลกระทบ เป็นดังนี้

/๑. ระดับ...

๑. ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) กำหนดไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงคุณภาพ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีโอกาสในการเกิดความเสี่ยงสูงมาก
๔	สูง	มีโอกาสในการเกิดความเสี่ยงค่อนข้างสูงหรือบ่อยๆ
๓	ปานกลาง	มีโอกาสในการเกิดความเสี่ยงเป็นบางครั้ง
๒	น้อย	อาจมีโอกาสในการเกิดความเสี่ยงนานๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	แทบไม่มีโอกาสในการเกิดความเสี่ยงเลย

๒. ระดับความรุนแรงของผลกระทบความเสี่ยง (Impact) กำหนดไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๕ ครั้ง/ปี
๔	สูง	๔ ครั้ง/ปี
๓	ปานกลาง	๓ ครั้ง/ปี
๒	น้อย	๒ ครั้ง/ปี
๑	น้อยมาก	๑ ครั้ง/ปี

๒.๑ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านกลยุทธ์ (Strategic Risks : S)

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	หน่วยงานไม่มีความสามารถในการจัดการความเสี่ยง ไม่มีแผนในการจัดการความเสี่ยง
๔	สูง	หน่วยงานมีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงต่ำ มีแผนในการจัดการความเสี่ยงแบบไม่สมบูรณ์
๓	ปานกลาง	หน่วยงานมีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงปานกลาง มีแผนในการจัดการความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่เพียงพอ
๒	น้อย	หน่วยงานมีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงสูง มีแผนในการจัดการความเสี่ยงที่ดี
๑	น้อยมาก	หน่วยงานมีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงสูงมาก มีแผนในการจัดการความเสี่ยงที่ดีมาก และมีการกำหนด มาตรการในการตอบสนองความเสี่ยงหลายวิธี

๒.๒ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านการเงิน (Financail Risks : F)

๒.๒.๑ กรณีความรุนแรงที่สามารถวัดเป็นตัวเลขได้

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มากกว่า ๑๐๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป
๔	สูง	มีมากกว่า ๕๐,๐๐๑ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๓	ปานกลาง	มีมากกว่า ๑๐,๐๐๑ บาท แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
๒	น้อย	มีมากกว่า ๕,๐๐๑ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

๒.๒.๒ กรณีความรุนแรงที่ไม่สามารถวัดเป็นตัวเลขได้

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	โอกาสเกิดมากกว่า ๙๐% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ ความถี่ของการเกิดขึ้นทุก ๖ เดือน
๔	สูง	โอกาสเกิด ๗๐ - ๙๐% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือเกิดขึ้นทุกปี
๓	ปานกลาง	โอกาสเกิด ๔๐ - ๖๙% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือเกิดขึ้นทุก ๒ ปี
๒	น้อย	โอกาสเกิด ๒๐ - ๓๙% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือเกิดขึ้นทุก ๓ ปี
๑	น้อยมาก	โอกาสเกิดน้อยกว่า ๒๐ - ๓๙% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือเกิดขึ้นทุก ๕ ปี

๒.๓ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านการดำเนินงาน (Operation Risks : O)

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	การเกิดขึ้นของความเสียหายและกระทบต่อองค์กรแบบทันทีและไม่มีสัญญาณแจ้ง
๔	สูง	การเกิดขึ้นของความเสียหายและกระทบต่อองค์กรภายใน ๒ - ๓ สัปดาห์
๓	ปานกลาง	การเกิดขึ้นของความเสียหายและกระทบต่อองค์กรภายใน ๒ - ๓ เดือน
๒	น้อย	การเกิดขึ้นของความเสียหายและกระทบต่อองค์กรภายใน ๓ - ๖ เดือน
๑	น้อยมาก	การเกิดขึ้นของความเสียหายและกระทบต่อองค์กรมากกว่า ๖ เดือน

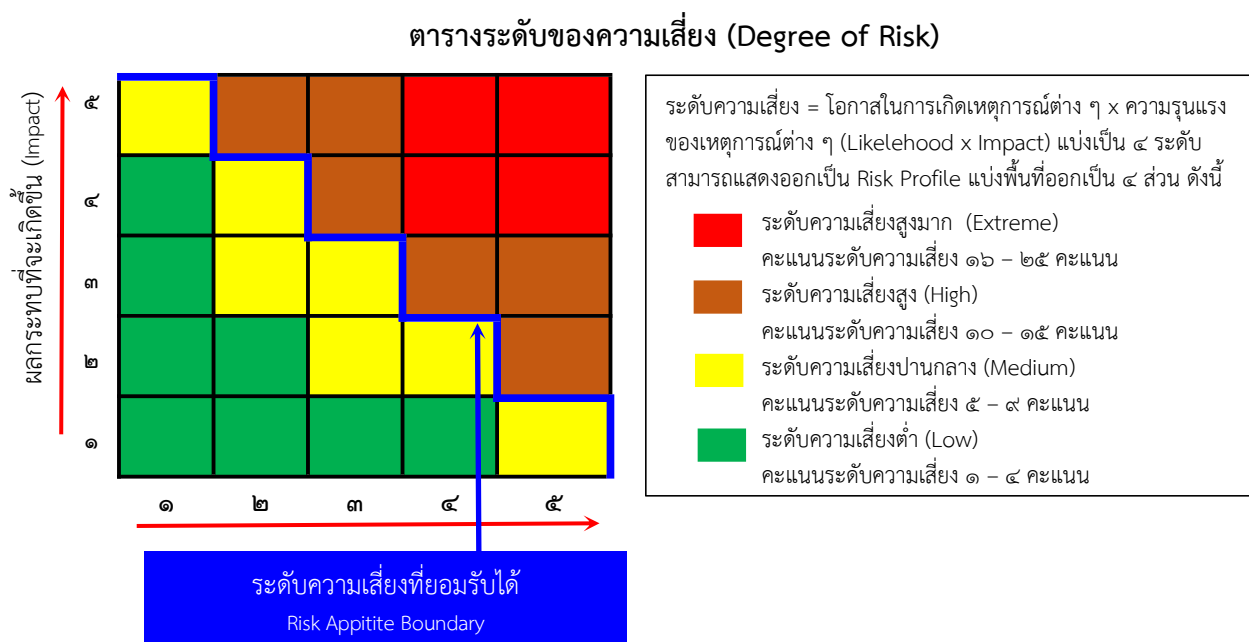
๒.๔ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (Legal Risks : L)

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	- มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางปฏิบัติของหน่วยงาน - บุคลากรขาดประสบการณ์และความรู้ ความเข้าใจในระเบียบและการตีความหนังสือสั่งการ
๔	สูง	- มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางปฏิบัติของหน่วยงาน - บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติการ มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า ๑ ปี
๓	ปานกลาง	- มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางปฏิบัติของหน่วยงาน - บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติการ มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๕ ปี
๒	น้อย	- มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางปฏิบัติของหน่วยงาน - บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติการ มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า ๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี
๑	น้อยมาก	- มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางปฏิบัติของหน่วยงาน - บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติการ มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า ๑๐ ปี

๒.๕ กรณีความรุนแรงที่ส่งผลกระทบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Technology Risks : T)

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	การเข้าถึงและการส่งต่อข้อมูลที่มีความอ่อนไหว ไม่มีการแบ่งประเภทข้อมูล ขาดมาตรการหรือการกำหนดสิทธิการเข้าถึงข้อมูล ขาดความรู้ความเข้าใจการส่งต่อข้อมูลของบุคลากร หรือบุคลากรไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลทางราชการ และไม่มีนโยบายในการจัดเก็บ/ทำลายข้อมูลที่ชัดเจน
๔	สูง	การเข้าถึงและการส่งต่อข้อมูลที่มีความอ่อนไหว มีการแบ่งประเภทข้อมูลแต่ไม่ชัดเจน ไม่มีการกำหนดมาตรการหรือการกำหนดสิทธิการเข้าถึงข้อมูล ขาดความรู้ความเข้าใจการส่งต่อข้อมูลของบุคลากร หรือบุคลากรไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลทางราชการ และไม่มีนโยบายในการจัดเก็บ/ทำลายข้อมูลที่ชัดเจน
๓	ปานกลาง	การเข้าถึงและการส่งต่อข้อมูลที่มีความอ่อนไหว มีการแบ่งประเภทข้อมูลที่ชัดเจน มีการกำหนดมาตรการหรือการกำหนดสิทธิการเข้าถึงข้อมูล แต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจการส่งต่อข้อมูลของบุคลากร หรือบุคลากรไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลทางราชการ และไม่มีนโยบายในการจัดเก็บ/ทำลายข้อมูลที่ชัดเจน
๒	น้อย	การเข้าถึงและการส่งต่อข้อมูลที่มีความอ่อนไหว มีการแบ่งประเภทข้อมูลที่ชัดเจน มีการกำหนดมาตรการหรือการกำหนดสิทธิการเข้าถึงข้อมูล บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจการส่งต่อข้อมูลของบุคลากร หรือบุคลากรได้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลทางราชการ และไม่มีนโยบายในการจัดเก็บ/ทำลายข้อมูลที่ชัดเจน
๑	น้อยมาก	การเข้าถึงและการส่งต่อข้อมูลที่มีความอ่อนไหว มีการแบ่งประเภทข้อมูลชัดเจน มีการกำหนดมาตรการหรือการกำหนดสิทธิการเข้าถึงข้อมูล บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจการส่งต่อข้อมูลของบุคลากร หรือบุคลากรได้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลทางราชการ และมีนโยบายในการจัดเก็บ/ทำลายข้อมูลที่ชัดเจน

๓. การวิเคราะห์ความเสี่ยง (Degree of Risk) เป็นการดูความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กร ว่าจะก่อให้เกิดระดับความเสี่ยงในระดับใด โดยใช้ตารางระดับความเสี่ยงสูงสุดที่ต้องบริหารจัดการก่อน ดังรูป

๔. การจัดลำดับความเสี่ยง เป็นการจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลต่อองค์กร เพื่อพิจารณากำหนดกิจกรรมการควบคุมในแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับความเสี่ยงที่ประเมินได้ เลือกความเสี่ยงที่มีระดับสูงมากหรือสูง จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงเป็นลำดับแรก

เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว นำมาจัดระดับความรุนแรงของความเสี่ยง เพื่อพิจารณากำหนดกิจกรรมการควบคุมในแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญและเหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงที่ประเมินได้ตามตารางประเมินความเสี่ยง โดยการจัดลำดับ ๔ ลำดับ สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ และเลือกความเสี่ยงที่มีระดับสูงมากและสูง มาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในขั้นตอนต่อไป ในการประเมินความเสี่ยงจะต้องมีการกำหนดแผนภูมิความเสี่ยงที่ได้จากการพิจารณาจัดระดับความสำคัญของความเสี่ยงจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบที่เกิดขึ้น และขอบเขตของระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ

โดยใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

ระดับคะแนนความเสี่ยง	จัดระดับความเสี่ยง	กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง	โซนสี
๑ - ๔	ต่ำ	ยอมรับความเสี่ยง	เขียว
๕ - ๙	ปานกลาง	ยอมรับความเสี่ยง แต่มีแผนควบคุมความเสี่ยง	เหลือง
๑๐ - ๑๕	สูง	มีแผนลดความเสี่ยง	ส้ม
๑๖ - ๒๕	สูงมาก	มีแผนลดและประเมินซ้ำหรือถ่ายโอนความเสี่ยง	แดง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Map)

การวัดระดับความเสี่ยง

ระดับการยอมรับความเสี่ยง (Degree of Acceptance)

โอกาส \ ผลกระทบ	เกิดขึ้นยาก (๑)	เกิดขึ้นน้อย (๒)	เกิดขึ้นบ้าง (๓)	เกิดขึ้นสูง (๔)	เกิดขึ้นสูงมาก (๕)
สูงมาก (๕)	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
สูง (๔)	๕	๘	๑๒	๑๖	๒๐
ปานกลาง (๓)	๓	๖	๙	๑๒	๑๕
น้อย (๒)	๒	๓	๖	๘	๑๐
น้อยมาก (๑)	๑	๒	๓	๔	๕

ระดับความเสี่ยง
ที่ไม่สามารถยอมรับได้

มาตรการควบคุม
ความเสี่ยง

ยอมรับได้

๑) ระดับความเสี่ยง	๑๖ - ๒๕	คะแนน	(สูงมาก)	ต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด
๒) ระดับความเสี่ยง	๑๐ - ๑๕	คะแนน	(สูง)	ต้องเฝ้าระวัง
๓) ระดับความเสี่ยง	๕ - ๙	คะแนน	(ปานกลาง)	พอจะยอมรับได้ใช้วิธีควบคุมปกติ
๔) ระดับความเสี่ยง	๑ - ๔	คะแนน	(ต่ำ)	ไม่ต้องมีการควบคุม

/การตอบสนอง....

➤ การตอบสนองความเสี่ยง

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ มีการกำหนดแนวทางการตอบสนองความเสี่ยง โดยมุ่งเน้นให้องค์กรสามารถบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และมีการกำหนดแนวทางบริหารจัดการความเสี่ยงออกเป็น ๔ แนวทางหลัก คือ

๑. การยอมรับ (Take , Accept) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใดๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใดๆ

๒. การลด/ควบคุม (Reduction) หมายถึง เป็นการปรับปรุงระบบการทำงานหรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

๓. การยกเลิก (Terminate) หรือ หลีกเลี่ยง (Avoid) คือความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับได้ และต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน การลดขนาดของงานที่จะดำเนินการหรือกิจกรรมลง เป็นต้น

๔. การถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfeer) หรือ แบ่ง (Share) คือความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย/ประกันทรัพย์สินกับบริษัทประกัน การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

➤ การติดตามและทบทวน

การติดตามและทบทวนเป็นกระบวนการที่ให้ความเชื่อมั่นว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่ ยังคงมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความเสี่ยงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น การติดตามและทบทวนเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นสม่ำเสมอ ปัจจัยที่ทำให้องค์กรต้องทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งเกิดจากปัจจัยภายในและภายนอก หรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การติดตามและทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องหรือเป็นระยะ ซึ่งควรดำเนินการในทุกกระบวนการของการบริหารจัดการความเสี่ยง การติดตามและทบทวนอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของแผนการปฏิบัติงานขององค์กร การเปลี่ยนแปลงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

การติดตามผลการดำเนินงาน การนำกลยุทธ์ มาตรการ หรือแนวทางมาใช้ปฏิบัติ เพื่อลดโอกาสที่เกิดความเสี่ยง หรือลดความเสียหายของผลที่อาจเกิดขึ้นจากความเสีย ในโครงการ/กิจกรรมที่ยังไม่มีกิจกรรมควบคุมความเสี่ยง หรือมีแต่ไม่เพียงพอ และนำมาวางแผนจัดการความเสี่ยง ทางเลือกในการบริหารความเสี่ยงมีหลายวิธี ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนหรือนำมาผสมผสานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ อาจเป็นการยอมรับความเสี่ยง การลด/การควบคุมความเสี่ยง การกระจายความเสี่ยง หรือการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง

เมื่อองค์กรทราบความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่จากการประเมินความเสี่ยง และการประเมินการควบคุมแล้ว ให้พิจารณาความเป็นไปได้และค่าใช้จ่ายแต่ละทางเลือก เพื่อตัดสินใจมาตรการลดความเสี่ยงที่เหมาะสม โดยพิจารณาจาก

๑. พิจารณาวាយอมรับความเสี่ยง หรือจะกำหนดกิจกรรมควบคุมเพื่อลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๒. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการจัดการให้มีมาตรการควบคุมในแผนบริหารความเสี่ยง

๓. กรณีเลือกกำหนดกิจกรรมควบคุมเพื่อลดความเสี่ยง ให้กำหนดวิธีควบคุมในแผนบริหารความเสี่ยง

๔. ในรอบปีต่อไป ให้พิจารณาผลการติดต่อบริหารความเสี่ยงในงวดก่อนดำเนินการมาบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการเหล่านั้น หากพบว่ายังมีความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ ซึ่งอาจมีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามแผนปฏิบัติงานขององค์กรให้นำมาระบุการควบคุมในแผนบริหารความเสี่ยงด้วยการรายงานผลการวิเคราะห์ประเมินและบริหารจัดการความเสี่ยง ว่ามีความเสี่ยงยังเหลืออยู่หรือไม่ ถ้าไม่มีเหลืออยู่ มีอยู่ในระดับความสูงมากเพียงใด และมีวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้นอย่างไร เสนอต่อผู้บริหารเพื่อทราบและสั่งการต่อไป

➤ การสื่อสารและการรายงาน

การสื่อสารถือได้ว่าเป็นหัวใจของการบริหารความเสี่ยงในทุกๆ ขั้นตอนมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับความเข้าใจที่ตรงกันอย่างทั่วถึง โดยมีการเปิดช่องทางการสื่อสารข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงให้กับผู้บริหาร คณะทำงาน และบุคลากรของหน่วยงานได้เข้าถึง และรับทราบข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงให้กับผู้บริหาร คณะทำงาน และบุคลากรของหน่วยงานได้เข้าถึง และทราบข้อมูลผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ระบบอินทราเน็ต หนังสือเวียน การประชุมชี้แจงโดยผู้บริหาร หรือการฝึกอบรม เป็นต้น

เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ
อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ